

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **K. D.**
bytem X
zastoupený JUDr. Martinou Tesařovou, advokátkou
se sídlem Hořelická 1230/39, Rudná

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12 – Nové Město

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce ze dne 21. 7. 2024 proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 18. 7. 2024, č. j. MHMP 1228925/2024,

takto:

- I. Žalovaný **je povinen** rozhodnout o odvolání žalobce ze dne 21. 7. 2024 proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 18. 7. 2024, č. j. MHMP 1228925/2024, a to **do 15 dní** od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši **10 228 Kč**, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně JUDr. Martiny Tesařové, advokátky.

Odůvodnění:

I. Základ sporu a obsah podané žaloby

1. Z dokladů přiložených žalobcem k žalobě vyplývá, že žalobce podal dne 27. 6. 2024 žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Magistrát hl. m. Prahy rozhodnutím ze dne 18. 7. 2024, č. j. MHMP 1228925/2024, žádost žalobce odmítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 21. 7. 2024 odvolání, které bylo Magistrátu hl. m. Prahy doručeno stejný den. Dne 21. 8. 2024 žalobce požádal Úřad pro ochranu osobních údajů o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Tato žádost byla Úřadu pro ochranu osobních údajů doručena dne 21. 8. 2024.
2. Žalobce v podané žalobě popsal výše uvedený skutkový stav a doplnil, že o odvolání žalovaný nerozhodl a stejně tak ani Úřad pro ochranu osobních údajů nerozhodl o podané žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti ve lhůtě 30 dní od doručení žádosti. Žalobce proto dne 23. 9. 2024 podal právě posuzovanou žalobu na ochranu proti nečinnosti. Žalobce navrhuje, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jeho odvolání ze dne 21. 7. 2024, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
3. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) žalovaného vyzval, aby se k podané žalobě ve lhůtě 3 týdnů vyjádřil a aby předložil správní spis, který ve věci vede. Žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil a ani nepředložil správní spis. Soud jej proto přípisem ze dne 23. 10. 2024, č. j. 5 A 90/2024-18, vyzval znovu, aby předložil správní spis a vyjádřil se k podané žalobě. Zároveň jej poučil, že nesplní-li v dané lhůtě výzvu, bude soud vycházet z dokladů, které žalobce k žalobě doložil. Tyto doklady soud žalovanému zaslal jako přílohu k výzvě. Ani v nové lhůtě se však žalovaný k podané žalobě nevyjádřil a správní spis nepředložil.

II. Posouzení žaloby

4. Městský soud žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a to z podkladů, které předložil žalobce k podané žalobě. Konkrétně žalobce doložil rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 18. 7. 2024, odvolání ze dne 21. 7. 2024 a doručenkou k němu, podanou žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 21. 8. 2024 a doručenkou k ní. Městský soud zároveň v relativní blízkosti před tím než vydal tento rozsudek vyzval žalobce, aby soudu sdělil, zda již žalovaný o podaném odvolání rozhodl. Žalobce přípisem ze dne 31. 10. 2024 sdělil, že se na skutkovém stavu ničeho nezměnilo a žalovaný je stále nečinný.
5. Přestože soud neměl k dispozici správní spis a vycházel tak toliko z podkladů, které předložil žalobce (o čemž byl i žalovaný poučen ve výzvě ze dne 23. 10. 2024), rozhodl bez nařízení jednání, jelikož v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti je možné rozhodnout i jen na základě účastníky předložených listinných důkazů bez nařízení jednání. Povinnost nařídit jednání za účelem provedení dokazování je v soudním řádu správním stanovena v § 77 odst. 1, který je zařazen do úpravy řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, a proto tento závěr na řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti nedopadá, neboť její úprava obdobné ustanovení neobsahuje. Ze systematického výkladu a principu racionálního zákonodárce proto vyplývá, že pokud by měl uvedený závěr platit i pro řízení o nečinnostní žalobě, obdobné ustanovení by příslušný díl zákona obsahoval, popřípadě by jej zákonodárce vložil do obecných ustanovení o řízení. Tak tomu však není. Naproti tomu §

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

115a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, který je v soudním řízení správním aplikovatelný dle § 64 s. ř. s., stanoví, že *k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí*. Z uvedeného vyplývá, že v řízení o nečinnosti žalobě provádí soud dokazování při jednání, avšak jednání nemusí nařizovat, lze-li rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali či s takovým rozhodnutím souhlasí. Jelikož v projednávané věci účastníci s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasili, resp. v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, a soud vycházel pouze z listin předložených účastníky, jednání v souladu s § 64 s. ř. s. ve spojení s § 115a o. s. ř. nenařizoval (obdobně viz zejména rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2022, č. j. 54 A 50/2021-38, bod [16]).

6. Městský soud se nejdříve zabýval přípustností podané žaloby. Z listin doložených žalobcem vyplývá, že žalobce bezvysledně vyčerpал prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., když se v souladu s § 16b odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím (*K opatřením proti nečinnosti nadřízeného orgánu podle zvláštního právního předpisu je příslušný Úřad pro ochranu osobních údajů.*) obrátil na Úřad pro ochranu osobních údajů, aby uplatnil opatření proti nečinnosti. Tento však byl dle tvrzení žalobce nečinný. Žalobce podal žalobu po více než 30 dnech od podání žádosti k učinění opatření proti nečinnosti, což je dostatečně dlouhá doba na to, aby správní orgány napravily nečinnost bez ingerence soudní moci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2017, č. j. 9 Azs 344/2016-22, bod [24]).
7. Soud se rovněž zabýval otázkou pasivní procesní legitimace. Je-li podáno odvolání proti rozhodnutí a o tomto odvolání nebylo v zákonné lhůtě rozhodnuto, je pasivně procesně legitimován v řízení o žalobě na ochranu proti této nečinnosti odvolací správní orgán, a to i když prvostupňový správní orgán odvolání nepředložil svému nadřízenému správnímu orgánu k rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2020, č. j. 2 As 26/2019-36, a tam v bodě [36] citovaná bohatá judikatura). Žalobce tak žalovaného zvolil správně.
8. Dále se městský soud zabýval důvodností podané žaloby, a dospěl k závěru, že je důvodná.
9. Dle § 16 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím *povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání*.
10. Dle § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím *nadřízený orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem. Lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Lhůtu nelze prodloužit*.
11. Z citovaných ustanovení vyplývá, že povinný subjekt má povinnost do 15 dní ode dne doručení odvolání předložit svému nadřízenému orgánu toto odvolání a ten musí do 15 dní ode dne jeho doručení o odvolání rozhodnout.
12. V posuzované věci žalobce odvolání podal dne 21. 7. 2024 a prozatím o něm nebylo rozhodnuto. Je tak zjevné, že žalovaný je nečinný.

13. Městský soud opakuje, že v tomto rozsudku vychází z podkladů a tvrzení, které soudu předložil žalobce. Žalovaný však měl dostatek časového prostoru k tomu, aby tvrzení žalobce rozporoval. Soud ostatně žalovaného 2x vyzval, aby se ve věci vyjádřil. Za této přetrvávající pasivity žalovaného tak soud nemá důvod pochybovat o tvrzení žalobce, že o odvolání nebylo doposud rozhodnuto.
14. Soud uzavírá, že shledal, že žalovaný je ohledně rozhodnutí o odvolání žalobce ze dne 21. 7. 2024 proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 18. 7. 2024, č. j. MHMP 1228925/2024, nečinný. Žaloba je tak důvodná.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

15. Z výše uvedených důvodů městský soud rozhodl tak, jak je ve výroku I tohoto rozsudku uvedeno. Lhůta, ve které přikázal žalovanému rozhodnout, vyplývá z výše citovaného § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím a z § 81 odst. 2 s. ř. s., dle kterého soud stanoví k vydání rozhodnutí přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Lhůta v délce 15 dní k rozhodnutí o podaném odvolání je dle soudu přiměřená.
16. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatky ve výši 2 000 Kč za podání žaloby a odměnu a náhradu hotových výdajů advokáta. Odměna náleží celkem za 2 úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a za návrh ve věci samé (žaloba) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Za každý úkon právní služby náleží zástupkyni žalobce mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. K tomu se připočítává i sazba daně z přidané hodnoty. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 10 228 Kč, kterou je žalovaný povinen uhradit žalobci k rukám jeho zástupkyně do 30 dní od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 06.11.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.